

Додаток
до наказу Міністерства економічного
розвитку і торгівлі України
21.08.2019 № 1438

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку)

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua

Р І Ш Е Н Н Я

30 липня 2019 року

Колегія Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, затверджена розпорядженням голови Апеляційної палати Перевезенцева О.Ю. від 12.04.2019 № Р/41-19 у складі головуючого Тумко Л.І. та членів колегії Вихованець І.В., Говорухи М.О., розглянула заперечення Котурбача І.І. проти рішення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку) від 11.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Електрогенеруюча екологічна протипаводкова система» за заявкою № а 2018 01523.

Представник Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» (далі – заклад експертизи) – Рябухін Є.М.

При розгляді заперечення до уваги були взяті такі документи:
заперечення вх. № ВКО/208-19 від 09.04.2019 проти рішення Мінекономрозвитку про відмову у видачі патенту на винахід «Електрогенеруюча екологічна протипаводкова система» за заявкою № а 2018 01523;
копії матеріалів заявки № а 2018 01523.

Аргументація сторін

За результатами кваліфікаційної експертизи, проведеної закладом експертизи з урахуванням змін і додаткових матеріалів, поданих у зв'язку з одержанням заявником попереднього висновку кваліфікаційної експертизи № 22429/ЗА/18 від 18.09.2018, встановлено, що заявлений винахід не відповідає умовам патентоздатності, визначеним для нього частиною 1 статті 7 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (далі – Закон), а саме за пунктом 1 формули не має винахідницького рівня.

Експертиза проводилась відповідно до Закону та встановлених на його основі Правил розгляду заявки на винахід та заявки на корисну модель, які затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 05.03.2002 №197 (далі – Правила

розгляду), та із врахуванням Правил складання і подання заявки на винахід та заявки на корисну модель, які затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 22.01.2001 № 22 (далі – Правила складання).

Заявка розглянута із врахуванням змінених документів заявки: креслення на 1 арк. (фіг. 2, де апелянтом виправлено технічну помилку у нумерації), що подане листом № 18/ЗА/50442 від 20.08.2018; зміненої формули винаходу, що подана в електронному вигляді листом № 18/ЗА/67830 від 20.11.2018, первинно поданого опису винаходу на 4 арк. та креслення в частині 1 арк. (фіг. 1).

Перевірка винахідницького рівня винаходу згідно з частиною 7 статті 7 Закону та відповідно до пункту 6.5.3 Правил розгляду показала наступне.

У незалежному пункті 1 формули заявлена «електрогенеруюча екологічна протипаводкова система, яка складається з відбірного колектору, напірного трубопроводу, випускного колектору, електрогенератора, яка відрізняється тим, що включає напірний трубопровід прокладений під дном річки виконаний з можливістю відводу паводкових вод за межі зони можливого підтоплення, а пристрої регулюючої арматури, які встановлені на трубопроводі, виконані з можливістю регулювання пропускнуї спроможності та виконані з можливістю регулювання обсягу та швидкості потоку води через напірний трубопровід».

У попередньому висновку кваліфікаційної експертизи № 22429/ЗА/18 від 18.09.2018 зазначена наступна інформація: «в описі винаходу заявником наведена інформація про таке: «технічним результатом заявленого об'єкту є пришвидшення відводу паводкової води з зони можливого підтоплення, зменшення рівня води в річці в допаводковий та паводковий період, створення розподілу стоку за часом, зменшення міцності льоду, створення заходів для запобігання шкоди від затоплення територій та досягається тим, що в результаті роботи заявленої системи дозволяє розширити існуючі можливості отримання електроенергії шляхом її вироблення через перетворення енергії води у електричну при роботі заявленої системи за рахунок природнього перепаду висот на виході напірного трубопроводу». Звідки експертиза виявила такий результат, що у дійсності є технічним: «досягнення відводу паводкових вод із зони можливого підтоплення із виробленням електроенергії». Тоді як інформація щодо «зменшення рівня води в річці в допаводковий та паводковий період, створення розподілу стоку за часом, зменшення міцності льоду, створення заходів для запобігання шкоди від затоплення територій» характеризує очевидні ефекти та явища, що відбуватимуться при досягненні вказаного технічного результату (і при застосуванні будь-якої системи відводу води подібним чином)».

Апелянт відреагував на вказану вище інформацію, звернувши увагу на те, що під технічним результатом слід розуміти саме «досягнення пришвидшеного відводу паводкових вод із зони можливого підтоплення із одночасним виробленням електроенергії», із чим експертиза погодилась, при цьому, відповідна інформація була прийнята до уваги при підготовці висновку № 22429/ЗА/18 від 18.09.2018, оскільки саме пришвидшення відводу паводкових вод відбувається у документі RU 142767 U1 від 10.07.2014 (далі – документ 1) та документі GB 2379236 B від 05.03.2003 (далі – документ 2), з якими мав змогу ознайомитись заявник (при підготовці відповіді на попередній висновок № 22429/ЗА/18 від 18.09.2018). Більше

того, якщо б пришвидшення відводу паводкових вод не відбувалося у вказаних у попередньому висновку документах 1 або 2, то відвід (без пришвидшення) паводкових вод не мав би взагалі ніякого здорового сенсу, що очевидно для фахівця даної галузі техніки, оскільки відповідні заходи (описані у протиставлених експертизою документах) щодо влаштування їх (паводкових вод) відводу першочергово і вирішують відповідну задачу.

Підтвердження вказаної вище інформації можна знайти у документі 1, де йдеться про таке: «в случае возникновения паводковой опасности излишек воды, возникшей в русле реки или водного канала до начала трубопровода (А-А) отводится в трубопровод путём открывания задвижки...при этом скорость воды в трубопроводе будет существенно выше скорости воды в русле реки или водного канала, что позволит отводить от защищаемого участка реки или водного канала на безопасное расстояние значительный объём воды» (далі – інформація Б). Аналогічну інформацію щодо пришвидшення відтоку паводкової води можна знайти і у пунктах 1 та 4 формули за документом 2 та/або на відповідних кресленнях або у описі, де вказане пришвидшення досягається за рахунок відводу паводкових вод («river flood control system comprising a discharge piped network linking at least one river with sea level ... wherein the piped network is kept permanently full of water ... wherein water flows through the network due to the pressure of gravity») із відповідним уклоном.

Як вже було зазначено у попередньому висновку кваліфікаційної експертизи № 22429/ЗА/18 від 18.09.2018, із рівня техніки відомий документ 1, з якого відомий трубопровід для регулювання об'єму води у руслі річки на заданій відстані з метою запобігання затоплення прибережних ландшафтів (див. назву та реферат за документом 1, рядки 1-3). У документі 1 охарактеризована екологічна (див. останній рядок опису за документом 1, вираз - «с обеспечением высокого уровня экологической чистоты») протипаводкова система, яка складається з відбірного колектору (ділянка початку трубопроводу (1) вище за течією (див. формулу за док. 1), напірного трубопроводу (1), випускного колектору (кінець трубопроводу (1), нижче за течією (див. формулу док. 1). У документі 1 відвід паводкових вод за межі зони можливого підтоплення здійснюється через напірний трубопровід (1), що виконаний із можливістю відводу паводкових вод за межі зони можливого підтоплення (див. інформацію Б), а також пристроїв регулюючої арматури, які встановлені на трубопроводі (див. формулу за док. 1, вираз «трубопровод оборудован задвижкой»), виконані з можливістю регулювання пропускної спроможності, обсягу та швидкості потоку води через напірний трубопровід (див. опис за док. 1, вираз «излишек воды, возникшей в русле реки или водного канала до начала трубопровода (А-А) отводится в трубопровод путём открывания задвижки» та вираз «открывая либо закрывая задвижку трубопровода можно регулировать объём водопотока в русле реки или водного канала на участке реки или водного канала ограниченном концами данного трубопровода», звідки ясно, що за допомогою засувки, як і у заявленому винаході (див. опис заявленого винаходу, стор. 4, абзац 2), досягається можливість регулювання пропускної спроможності, обсягу та швидкості потоку).

Крім зазначеного вище, із документу 1 відомо, що трубопровід (1) стаціонарно закріплено на поверхні землі таким чином, що він знаходиться нижче рівня промерзання у даному регіоні (тобто він також може знаходитися під землею, у тому числі, під дном річки).

Заявлений у пункті 1 формули винахід відрізняється від винаходу за документом 1 тим, що: трубопровід прокладений під дном річки (що чітко не зазначено у документі 1) і містить електрогенератор (тобто протипаводкова система виконана із можливістю генерування електричної енергії).

Із рівня техніки також відомий документ 2, з якого відома електрогенеруюча екологічна протипаводкова система («river flood control system», див. назву винаходу за док. 2), яка складається з відбірного колектору (K/J), напірного трубопроводу (A/B/C), випускного колектору (див. креслення за фіг.1-2, кінець трубопроводу біля Z) та електрогенератора (W), що призначений для вироблення електричної енергії.

У вказаній системі відвід паводкових вод за межі зони можливого підтоплення (у док. 2 до моря Z) здійснюється через напірний трубопровід (A), що оснащений пристроями регулюючої арматури (F/E/G), які виконані з можливістю регулювання пропускної спроможності, обсягу та швидкості потоку через напірний трубопровід (A).

Заявлений у пункті 1 формули винахід відрізняється від винаходу за документом 2 тим, що трубопровід прокладений під дном річки.

Приймаючи до уваги зазначену вище інформацію, для фахівця даної галузі відома:

- можливість встановлення електрогенератора у системі відводу паводкової води (відомо із док. 2);

- можливість встановлення відвідного трубопроводу для паводкової води, що прискорює її відвід від місця можливого підтоплення нижче по потоку (відомо із док. 1) або від місця можливого підтоплення до моря (відомо із док. 2);

- можливість та необхідність встановлення відвідного трубопроводу у місці, що дозволяє його використання у будь-який період року («позволяет использовать её в любое время года») без промерзання («стаціонарно закріплён на поверхности земли таким образом, чтобы он находился ниже уровня промерзания»), що відомо із опису та формули за документом 1.

Приймаючи до уваги загальновідомі для фахівця даної галузі техніки знання, можливість встановлення трубопроводу саме під дном річки, що вирішує проблему промерзання трубопроводу, є очевидною, оскільки така інформація стала відомою із рівня техніки задовго до дати подання вказаної заявки на винахід (у попередньому висновку експертиза вже наводила приклад щодо прокладання каналізаційних колекторів (тобто трубопроводів) під дном річки Дніпро у тому ж Києві, що вказує на те, що можливість встановлення трубопроводів під дном річки є очевидною, що, зрозуміло, виключає можливість його промерзання).

Отже, як про це вже зазначалося раніше, оскільки встановлення трубопроводу нижче рівня промерзання відоме із рівня техніки (із док. 1), можливість встановлення вказаного трубопроводу саме під дном річки (за умови скиду води у ту ж річку, нижче за течією) є очевидною для фахівця даної галузі техніки, оскільки

явно впливає із рівня техніки (див. приклад щодо прокладання каналізаційних колекторів).

Відтак експертиза вважає, що в основу заявленого винаходу покладено (пункт 6.5.3.5 Правил розгляду): створення засобу (заявленої електрогенеруючої екологічної протипаводкової системи), який складається з відомих частин (див. док. 1, де воду через трубопровід подають назад до річки, із встановленням його нижче зони промерзання та док. 2, де на трубопроводі встановлюють більш ніж одну регулюючу арматуру та електрогенератор), вибір і зв'язок між якими здійснено за відомими правилами, рекомендаціями, і технічний результат, який при цьому досягають, обумовлений лише відомими властивостями зазначених частин і зв'язків між ними.

Таким чином, експертиза дійшла до остаточного висновку про те, що заявлений у незалежному пункті 1 формули винахід є очевидним, оскільки явно впливає із рівня техніки, а відтак не відповідає умові патентоздатності «винахідницький рівень».

На підставі висновку закладу експертизи Мінекономрозвитку прийнято рішення від 11.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Електрогенеруюча екологічна протипаводкова система» за заявкою № а 2018 01523.

Апелянт – Котурбач І.І. заперечує проти рішення Мінекономрозвитку від 11.02.2019 за заявкою № а 2018 01523 та наводить наступні доводи.

У описі винаходу апелянтом наведена інформація про таке: «технічним результатом заявленого об'єкту є пришвидшення відводу паводкової води з зони можливого підтоплення, зменшення рівня води в річці в допаводковий та паводковий період, створення розподілу стоку за часом, зменшення міцності льоду, створення заходів для запобігання шкоди від затоплення територій та досягається тим, що в результаті роботи заявленої системи дозволяє розширити існуючі можливості отримання електроенергії шляхом її вироблення через перетворення енергії води у електричну при роботі заявленої системи за рахунок природного перепаду висот на виході напірного трубопроводу».

Експертиза виявила такий технічний результат: «досягнення відводу паводкових вод із зони можливого підтоплення із виробленням електроенергії» упустивши слово «пришвидшений». Апелянт звертає увагу експертизи на той факт, що саме за рахунок прокладення трубопроводу під дном річки здійснюється «пришвидшення» відводу паводкових вод.

Так, технічним результатом слід вважати «досягнення пришвидшеного відводу паводкових вод із зони можливого підтоплення із одночасним виробленням електроенергії».

Експертизою зазначено документ RU 142767 U1 від 10.07.2014, з якого відомий трубопровід для регулювання об'єму води у руслі річки на заданій відстані з метою запобігання затоплення прибережних ландшафтів.

Відвід паводкових вод за цим джерелом проводиться напірним трубопроводом, який стаціонарно закріплений па поверхні землі нижче рівня

промерзання в даному регіоні що означає його укладку поза русла річки, а у заявленому винаході - під дном річки, і питання промерзання відпадає саме собою.

Ознака джерела з документу RU 142767 U1 від 10.07.2014 «стаціонарно закріплен па поверхності землі таким образом, чтобы он находился ниже уровня промерзания в данном районе» та креслення наявне у цьому джерелі не свідчить про те, що трубопровід прокладений саме під дном річки, оскільки поняття «уровень промерзания» относится к «грунту», а геологічна структура поверхневих шарів грантів настільки різноманітна, що характери ґрунту можуть відрізнятися один від одного навіть па сусідніх ділянках. Тому і глибина промерзання залежить як від регіону так і від складу ґрунту. І розташування «стаціонарно» «нижче рівня промерзання» не є ознакою «прокладений під дном річки», оскільки рівень промерзання води в річках не сягає дна.

Таким чином, така ознака «укладання під дном річки» є суттєвою та важливою для досягнення технічного результату - «досягнення пришвидшеного відводу паводкових вод із зони можливого підтоплення із одночасним виробленням електроенергії».

У джерелі GB 2379236 B від 05.03.2003 відома електрогенеруюча екологічна протипаводкова система, і відвід паводкових вод за межі зони можливого підтоплення здійснюється через напірний трубопровід, причому регулювання обсягу та швидкості потоку води здійснюють за рахунок щонайменше одного пристрою регулюючої арматури, встановленої на трубопроводі, виконаної з можливістю регулювання пропускної спроможності, але з цього джерела невідома ознака «трубопровід прокладений під дном річки».

Основний аргументом експертизи є те що прокладання каналізаційних колекторів (тобто трубопроводів) під дном Дніпра вказує на те, що можливість встановлення трубопроводів під дном річки є очевидною, однак апелянт стверджує, що прокладання трубопроводів, ліній зв'язку, електропередач і транспортних артерій не є новим в історії техніки і їх прокладення має за мету передачі електрики, сигналу, рідин і транспорту для перетину водних перешкод.

Але ніде, з відомих в галузі техніки (враховуючи наведені), не проводилося прокладання трубопроводів з точки, що розташована вище по течії на велику його довжину вздовж ріки де основною його прокладання становить використання природніх нахилів (ландшафтів) по яких русло природньо знайшло шлях, до точки внизу по течії, де вода природньо збільшує тиск в замкненій трубі трубопроводу (який автоматично стає напірним) враховуючи природній перепад висот.

Даний винахід дасть можливість створення високонапірних електростанцій без будівництва великих плотин і перегородження русла без негативних наслідків для довкілля, включаючи наводки і міграцію риб.

Враховуючи наведені доводи, апелянт просить відмінити рішення Мінекономрозвитку від 11.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Електрогенеруюча екологічна протипаводкова система» за заявкою № а 2018 01523 та видати патент України на винахід за цією заявкою.

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи та яку було наведено під час розгляду заперечення в апеляційному засіданні.

Керуючись пунктом 2 глави 2 розділу V Регламенту Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, при розгляді заперечення колегія Апеляційної палати перевірила обґрунтованість рішення Мінекономрозвитку, у межах підстав та вимог, викладених у запереченні, керуючись Законом, Правилами складання та Правилами розгляду.

Згідно з частиною першою статті 7 Закону, винахід відповідає умовам патентоздатності, якщо він є новим, має винахідницький рівень і є промислово придатним.

Згідно з частиною сьомою статті 7 Закону та п. 6.5.3.1. Правил розгляду винахід має винахідницький рівень, якщо для фахівця він не є очевидним, тобто не впливає явно з рівня техніки.

При визначенні винахідницького рівня заявлений винахід порівнюється не тільки з окремими документами або їх частинами, а й з комбінацією документів або їх частин (так званим збірним прототипом), коли можливість об'єднання документів або їх частин очевидна для фахівця (п. 6.5.3.1. Правил розгляду).

Згідно з п. 6.5.3.2. Правил розгляду, при перевірці винахідницького рівня встановлюють відомість з рівня техніки впливу сукупності ознак заявленого винаходу на досягнення зазначеного заявником технічного результату. Якщо така відомість не встановлена, то винахід визнається як такий, що відповідає умові винахідницького рівня.

Згідно з п. 6.5.3.6 Правил розгляду відомість впливу сукупності ознак заявленого винаходу на технічний результат може бути підтверджена шляхом об'єднання двох і більше джерел інформації або їх частин, різних витягів з одного й того самого джерела або з будь-яких різних джерел інформації. Допускається залучення аргументів, заснованих на загальновідомих у конкретній галузі техніки знаннях без зазначення будь-яких джерел інформації. При подальшому розгляді заявки заявнику повідомляють про такі джерела інформації, якщо він буде наполягати на цьому.

Згідно з п. 6.5.3.7 Правил розгляду підтвердження відомості впливу сукупності ознак заявленого винаходу на технічний результат не потрібно, якщо технічний результат не зазначений заявником щодо таких ознак або якщо встановлено, що зазначений заявником технічний результат не досягається.

Колегією Апеляційної палати було перевірено обґрунтованість відомості з рівня техніки впливу сукупності ознак заявленого винаходу на досягнення зазначеного апелянтом технічного результату.

В результаті аналізу документа RU 1452767 U1, 10.07.2014 (далі – Д1) колегія Апеляційної палати встановила, що з нього відомий трубопровід для захисту прибережних ландшафтів рік або водних каналів від паводкової небезпеки (див. назву) з забезпеченням високого рівня екологічної чистоти (див. опис ряд. 33). З Д1 є відомим застосування для захисту від паводку суцільного трубопроводу однакового поперечного перерізу, де відкритий кінець трубопроводу розташовують

в водотоці вище за течією (див. формулу), інший відкритий кінець трубопроводу (див. формулу, опис стор. 2 ряд. 19-26) розташовують нижче за течією (див. формулу), при цьому трубопровід оснащений пристроями регулюючої арматури, які встановлені на трубопроводі, виконані з можливістю регулювання пропускної спроможності, обсягу та швидкості потоку води через напірний трубопровід, виконаними у вигляді засувного елемента, що перекриває переріз трубопроводу повністю (див. формулу, опис стор. 2, ряд. 10-11), при цьому «надлишок води в руслі ріки чи водного каналу до початку трубопроводу (А-А), відводиться в трубопровід шляхом відкривання засувки» (див. опис стор. 2 ряд. 19-21), «відкриваючи або закриваючи засувку трубопроводу можна регулювати обсяг водопотоку в руслі річки або водного каналу на ділянці річки або водного каналу обмеженому кінцями даного трубопроводу» (див. опис стор. 2, ряд. 27-29).

В Д1 описано використання однієї засувки, проте слід зазначити, що збільшення кількості засувок є простим збільшенням кількості однотипних елементів для посилення технічного результату, який обумовлений наявністю в засобі саме таких елементів (див п. 6.5.3.5 Правил розгляду).

В Д1 зазначено, що «трубопровід закріплений на поверхні землі таким чином, щоб він знаходився нижче рівня промерзання», а на кресленні схематично представлений варіант виконання та принцип роботи трубопроводу.

Щодо технічного результату, який досягається при здійсненні заявленого винаходу, у відповіді апелянта від 19.11.1018 №21-11/2018 на попередній висновок кваліфікаційної експертизи від 18.09.2018 № 22429/ЗА/18, одержаній закладом експертизи 20.11.2018 №18/ЗА/Вх№67830, зазначено, що «технічним результатом слід вважати досягнення пришвидшеного відводу паводкових вод із зони можливого підтоплення із одночасним виробленням електроенергії». Також, апелянтом зазначено, що «саме за рахунок прокладення трубопроводу під дном річки здійснюється «пришвидшення» відводу паводкових вод». Однак, згідно з описом винаходу, пришвидшення відводу паводкових вод досягається шляхом переведення частини потоку паводкових вод з зони формування паводку за межі території можливого затоплення шляхом переведення його з сталого потоку в напірний, а прокладення трубопроводу під дном річки виключає можливість замерзання напірного трубопроводу. Виключення можливості промерзання напірного трубопроводу відомо з Д1, в якому розкрито, що «трубопровід закріплений на поверхні землі таким чином, щоб він знаходився нижче рівня промерзання».

Також, у відповіді апелянта від 19.11.1018 №21-11/2018 та у ході засідання колегії Апеляційної палати апелянтом було зазначено, що розташування напірного трубопроводу «під дном річки» або «по дну річки» забезпечує один і той же технічний результат, а варіант прокладання трубопроводу вибирається ситуативно, в залежності від місцевості, рельєфу, геологічних особливостей. Оскільки відомо, що «промерзання річки – це замерзання товщі води до дна на великому протязі річки, припинення руслового стоку на окремих ділянках через утворення крижаного покриву», то колегія Апеляційної палати вважає, що для фахівця в даній галузі є очевидним, що загальне поняття «нижче рівня промерзання» включає також прокладення напірного трубопроводу під дном річки. Тому вищезазначене поняття

тракувалось колегією Апеляційної палати, на основі опису та креслень наведених в Д1, як «трубопровід стаціонарно закріплений на дні або під дном річки нижче рівня промерзання річки (товщі води), в даному регіоні». Таким чином можна сказати, що ніякого іншого неочікуваного для фахівця технічного результату в первинних матеріалах заявки не розкрито щодо ознаки «напірний трубопровід прокладений під дном річки».

У відповіді апелянта від 19.11.1018 №21-11/2018, одержаній закладом експертизи 20.11.2018 №18/3А/Вх№6783, у запереченні вх. № ВКО/208-19 від 09.04.2019 та у ході засідання колегії Апеляційної палати апелянт зазначав, що для досягнення технічного результату є важливим врахування геодезичних особливостей, використання природних нахилів русла ріки. Однак ці ознаки та їх вплив на технічний результат не розкриті в первинних матеріалах заявки. Зазначене у запереченні збільшення тиску в замкненій трубі трубопроводу (який автоматично стає напірним), враховуючи природний перепад висот, відомо з Д1, а саме створення напірного потоку шляхом розташування відкритого кінця трубопроводу в водопотоці вище по течії річки, а другого відкритого кінця нижче по течії річки, тобто за рахунок різниці рівнів Н1, Н2 (див. формулу, опис ряд. 21-26, креслення).

В результаті аналізу документа GB 2379235 B, 05.03.2003 (далі – Д2) колегія Апеляційної палати встановила, що з нього відомо застосування електрогенератора для вироблення енергії (див. опис стор. 2, ряд. 15-17, фіг. 2 познач. W) в протипаводковій системі. Це означає, що з рівня техніки відомий вплив ознаки «електрогенератор» на досягнення зазначеного апелянтом технічного результату.

Колегією Апеляційної палати встановлено, з документів рівня техніки Д1 та Д2 відомий вплив сукупності ознак винаходу, охарактеризованого у незалежному п. 1 формули, на досягнення зазначеного апелянтом технічного результату (згідно з п. 6.5.3.6 Правил розгляду відомість впливу сукупності ознак заявленого винаходу на технічний результат може бути підтверджена шляхом об'єднання двох і більше джерел інформації або їх частин), а значить для фахівця він є очевидним, тобто явно впливає з рівня техніки.

Отже відповідно до п. 6.5.3 Правил складання винахід, охарактеризований у незалежному п. 1 формули, не має винахідницького рівня.

На підставі викладеного колегія Апеляційної палати вважає остаточний висновок за результатами кваліфікаційної експертизи про невідповідність винаходу умові патентоздатності «винахідницький рівень» обґрунтованим, а рішення Мінекономрозвитку від 11.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Електрогенеруюча екологічна протипаводкова система» за заявкою № а 2018 0523 правомірним.

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», Регламентом Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, затвердженим наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 19.02.2019 № 263, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 20.03.2019 за № 284/33255, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

1. Відмовити Котурбачу І.І. у задоволенні заперечення.

2. Рішення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 11.02.2019 про відмову у видачі патенту на винахід «Електрогенеруюча екологічна протипаводкова система» за заявкою № а 2018 01523 залишити чинним.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України. Затверджене рішення може бути оскаржено у судовому порядку протягом двох місяців вад дати його одержання.

Головуючий

Л. І. Тумко

Члени колегії

І. В. Вихованець

М. О. Говоруха